

شریف، رقم جدید چندرقند متحمل به ساقه‌روی مناطق کشت پاییزه Sharif, a new bolting tolerant sugar beet variety suitable for autumn sowing

محمد رضا اوراضی زاده^{*}، حمید شریفی^۲، سید یعقوب صادقیان^۳، محسن آقایی زاده^۴، سعید واحدی^۵، علی حبیب خدابی^۶، شهرام خدادادی^۷، فرشید مطابوی^۸، مسعود احمدی^۹، محمدعلی جواهری^{۱۰}، غلامرضا اشرف منصوری^{۱۱}، علیرضا قائمی^{۱۲}، محمدرضا عزیزپور^{۱۳}، مصطفی حسین پور^{۱۴}، مجید محزم زاده^{۱۵}، کیوان فتوحی^{۱۶}، پرویز مهدیخانی^{۱۷}، اباذر رجبی^{۱۸}، محمد رضا میرزا بی^{۱۹}، محمد عبدالهیان نوقایی^{۲۰} و سعید صادق زاده حمامی^{۲۱}

تاریخ دریافت: ۹۴/۵/۱۰؛ تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۲/۱۲

م.ر. اوراضی زاده، ح. شریفی، س.ی. صادقیان، م. آقایی زاده، س. واحدی، ع. حبیب خدابی، ف. مطابوی، م. احمدی، م.ع. جواهری، غ. ر. اشرف منصوری، ع. ر. قائمی، م.ح. عزیزپور، م. حسین پور، م. محزم زاده، ک. فتوحی، پ. مهدیخانی، ا. رجبی، م.ر. میرزا بی، م. عبدالهیان نوقایی و س. صادق زاده حمامی^{۲۲}. شریف، رقم جدید چندرقند متحمل به ساقه‌روی مناطق کشت پاییزه، چندرقند، ۱۴۰۲(۳۱): ۱۳۱-۱۳۹.

چکیده

پایین بودن مصرف آب در زراعت چندرقند پاییزه یکی از استراتژی‌های مهم تولید این محصول بهویژه در مناطق خشک (مانند ایران) بهشمار می‌رود. برای اصلاح، تهیه، انتخاب و معروفی رقم جدید شریف که یک هیبرید تربیلوبید منوزرم متحمل به بولتینگ و مناسب کشت پاییزه خوزستان است، تحقیقات گستردگی از سال ۱۳۷۳ به مدت ۱۶ سال طی دو مرحله (مرحله اول از سال ۱۳۸۲-۱۳۷۳ و مرحله دوم ۱۳۸۸-۱۳۸۳) با استفاده از روش گزینش دوره‌ای نیمه‌فamilی در داخل توده گرددافشان ترباپلوبید و نرعقیم ژنتیکی سیتوبلاسمی در تهیه سینگل کراس (پایه مادری) صورت گرفت. پس از انجام ترکیبات متعدد و مقایسه آن‌ها، سینگل کراس (419*474) به عنوان پایه مادری و گرددافشان HM5514 به عنوان پایه پدری گزینش و تلاقی داده شدند. در نهایت این تلاقی منجر به تولید رقم هیبرید تربیلوبید منوزرم شریف با ترکیب 5514(HM 419*474) گردید. این هیبرید تربیلوبید در قالب آزمایش‌های مقایسه ارقام طی سال‌های ۸۵-۸۷ در مناطق مستعد کشت پاییزه به خصوص دزفول از نظر بررسی مقاومت به ساقه‌فروی (بولتینگ) و دیگر خصوصیات کمی و کیفی چندرقند مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج این آزمایش‌ها در دزفول نشان داد که میانگین درصد قند، عملکرد پرورشی و عملکرد شکر سفید این هیبرید به ترتیب ۱۷/۳۳ درصد، ۷۴/۵۰ و ۱۱/۵۵ تن در هکتار با میانگین درصد بولتینگ ۳/۰۹ درصد بود. با توجه به نتایج بدست آمده رقم جدید نسبت به رقم شاهد (رسول) از نظر صفات عملکرد پرورشی، درصد قند و شکر تولیدی به ترتیب ۵، ۲/۸ و ۸/۵ درصد افزایش و از نظر بولتینگ ۶۵ درصد کاهش نشان داده است و می‌تواند جایگزین مناسبی برای رقم رسول باشد. این رقم مناسب کشت در خوزستان، کرمان و مناطق مشابه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بولتینگ، تربیلوبید، چندرقند، منوزرم، هیبرید، کشت پاییزه

- ۱- مربی پژوهشی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران *نویسنده مسئول orazireza@yahoo.com;
- ۲- استادیار بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی صفو آباد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، دزفول، ایران
- ۳- استاد مؤسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران
- ۴- استادیار مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران
- ۵- کارشناس ارشد مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران
- ۶- استادیار بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان رضوی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد، ایران
- ۷- مربی پژوهشی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرمان، ایران
- ۸- مربی پژوهشی بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران
- ۹- مربی پژوهشی بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی صفو آباد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، دزفول، ایران
- ۱۰- مربی پژوهشی بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اردبیل، ایران
- ۱۱- مربی پژوهشی بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ارومیه، ایران
- ۱۲- دانشیار مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران
- ۱۳- مربی پژوهشی بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، همدان، ایران

مقدمه

پتانسیل بالقوه، چندرقند را به عنوان محصولی مناسب در تنابع زراعی این مناطق معرفی کرد (Sharifi *et al.* 1996). چندرقند گیاهی دو ساله است، که در سال اول ریشه و در سال دوم بذر تولید می‌کند. بعضی از بوته‌ها در سال اول به دلیل کاهش دما، ساقه گل دهنده تولید می‌کنند که به آن ساقه‌روی یا بولتینگ می‌گویند. این پدیده موجب کاهش عملکرد ریشه و قند می‌شود. بنابراین، یکی از عوامل مهم در توسعه کشت پاییزه چندرقند، استفاده از ارقام مقاوم به ساقه‌روی است (Sadeghian 2002). مزیت‌های کشت پاییزه چندرقند به خصوص از نظر کاهش مصرف آب و هزینه‌های تولید موجب شده است که محققین تحقیقات به نژادی چندرقند، اصلاح و تهییه ارقام پاییزه مقاوم به ساقه‌روی که یکی از محدودیت‌های کشت چندر پاییزه می‌باشد را در برنامه‌های اصلاحی خود قرار دهند. اصولاً ارقام منوزرم هیبرید چندرقند از ترکیب والدهای مادری نر عقیم ژنتیکی - سیتوپلاسمی و پایه‌های پدری گردهافشان دیپلولوئید یا تترالپلولوئید به دست می‌آید. روش‌های اصلاح هریک از والدین به طور جداگانه صورت می‌گیرد. برای افزایش مقاومت به بولتینگ در ارقام چندرقند پاییزه ضرورت دارد والدین مقاوم پس از نوترکیبی گزینش شوند. اصلاح والدهای گردهافشان و والدهای مادری به طور موازی صورت می‌پذیرد و همواره صفت مقاومت به بولتینگ در هر نسل از تکثیر بذر مورد توجه ویژه قرار می‌گیرد. آزمایش‌های مکرر و مکمل در مزرعه و گلخانه باید به صورت همزمان انجام گیرد تا غربال دقیق مواد ژنتیکی و توده‌های در حال تفرق را فراهم سازد. در هر صورت آنچه که مهم است گزینش باید حداقل در ۷ هفته اصلاح گیرد که بیش از شش هفته سرما (ترجیحاً ۷ روزه فراهم گردد) تا از مقاومت پایدار (Taleghani *et al.* 2011)

آب مهم‌ترین عامل محدودکننده کشاورزی کشور ایران می‌باشد لذا ضرورت دارد به کاهش مصرف آب در این بخش و افزایش کارائی مصرف آب در تولید محصولات کشاورزی توجه ویژه‌ای شود (Kashani *et al.* 1996). پایین بودن مصرف آب در زراعت چندرقند زمستانه یکی از مزیت‌های مهم تولید این محصول بویژه در مناطق خشک (مانند ایران) به شمار می‌رود (Sharifi *et al.* 1996). در ایران به دلیل تنوع آب و هوایی امکان کشت چندرقند به شکل بهاره و پاییزه در مناطق مختلف وجود دارد. چندرقند بهاره در حال حاضر در مناطقی کشت می‌شود که از محدودیت آب رنج می‌برد و بنابراین افزایش سطح زیرکشت این گیاه در مناطق کشت بهاره به استثنای مناطق شمال غرب کشور با اصل بهره‌وری منابع آب و خاک مغایرت دارد. بالا بودن کارآیی مصرف آب کشت پاییزه بهاره (۳۹۰-۳۳۰ گرم شکر بر مترمکعب آب) با کشت پاییزه مهمن در توسعه کشت پاییزه چندرقند مورد توجه می‌باشد. بنابراین یکی از راه‌کارهای اساسی افزایش کارائی مصرف آب در زراعت چندرقند، توسعه کشت پاییزه چندرقند با توجه به شرایط منحصر به فرد اقلیمی کشور است (Taleghani *et al.* 2008). از این رو برای دستیابی به اهداف برنامه‌های توسعه کشور و خوداتکابی در تولید شکر، استفاده از پهنه‌های جدید تولید چندرقند پاییزه ضرورت دارد، لذا علاوه‌بر استان خوزستان در دیگر مناطق کشور از جمله استان‌های خراسان، فارس، کرمانشاه، ایلام، کرمان و گلستان افزایش سطح زیرکشت این محصول محتمل است (Javaheri 2002; Mohammadian *et al.* 2002; Basati *et al.* 2008). علاوه‌بر پایین بودن نیاز آبی گیاه در کشت پاییزه، امکان استفاده از بارندگی‌های پاییزی و زمستانی در این مناطق فراهم بوده و می‌توان با استفاده بهینه از این

بولتینگ در یک توده چندرقند را به طور قابل توجهی افزایش داد (Sadeghian 1995).

صادقیان و شریفی (Sadghian and Sharifi 1999) تنوع ژنتیکی بسیار زیادی را بین لاین‌های چندرقند از نظر مقاومت به ساقه روی پیدا کردند و مشخص نمودند که والدین مادری موردنیاز برای ارقام پاییزه بهتر باید مقاوم به بولتینگ باشند. در مناطق با زمستان‌های سردتر از خوزستان، باید از هیبریدهای مقاوم‌تری استفاده گردد، به عبارت دیگر نیاز ورنالیزاسیون را باید هم در والدین و هم در هیبریدها افزایش داد.

از آنجائی که اثرات متقابل ژنتیکی برای مقاومت و یا حساسیت به بولتینگ در چندرقند وجود دارد، ممکن است یک والد بسیار مقاوم و یک والد نسبتاً مقاوم در تهیه ارقام مقاوم به بولتینگ نتیجه بهتری را به دهنده. والدین بسیار مقاوم به بولتینگ بذر کمتری نسبت به ارقام معمولی تولید می‌کنند، بنابراین والدین پدری خلی مقاوم و والد مادری حدواسط در تهیه یک رقم مقاوم ترجیح داده می‌شوند مشروط براین که هیبریدهای حاصل از والدین باتمایل به بولتینگ مختلف قبلاً در گلخانه و مزرعه در مقایسه با ارقام شاهد حساس و مقاوم مقایسه شوند (Sadeghian *et al.* 1993).

مواد و روش‌ها

تهیه رگه‌های نرعلقیم (CMS) و اوتایپ (O-TYPE) برای تهیه والد مادری (نرعلقیم ژنتیکی سیتوپلاسمی) از نرعلقیمهای ژنتیکی در داخل یک اتابیپ استفاده شد. در سال ۱۳۷۳ یک توده در حال تفرق با تلاقی بین گیاهان aa لاین‌های متعدد منژرم از جمله ۷۱۱۲، ۷۱۱۱، ۲۶۱ به دست آمد. F1‌های حاصل از این تلاقی با CMS دوساله و یا یکساله به منظور کنترل حفظ خاصیت اوتایپی تلاقی داده شدند و

از اولین کسانی که روش‌های گزینش برای مقاومت به بولتینگ را پیشنهاد کرد بل در انگلستان بود (Cooke and Scott 1993). در اوائل سال ۱۹۳۹، او اثر درجه حرارت پایین و نور مداوم را روی گیاهان جوان در تعدادی از ارقام چندرقند مطالعه کرد و نشان داد که ژنتیپ‌های مختلف از نظر جوابگوئی به مدت تیمار سرما و نور موردنیاز بولتینگ و گل‌دهی کاملاً متفاوت هستند. او همچنین نشان داد که گیاهان به ساقه رفته در یک جمعیت چندرقند که اکثر بوته‌های آن‌ها به ساقه رفته بودند، نتاجی تولید کردند که درجه مقاومت به بولتینگ خوبی را داشتند (Cooke and Scott 1993). انتخاب توده‌ای و انتخاب دوره‌ای همراه با آزمایش نتایج از مؤثرترین روش‌های اصلاحی برای مقاومت به بولتینگ است (Garry 1980). سازگاری جمعیت‌های چندرقند به شرایط کشت پاییزه نیاز به چندین دوره گزینش توده‌ای همراه با گزینش نتاج و اصلاح رگه دارد. برای افزایش مقاومت این مواد ژنتیکی به بولتینگ، لازم است این ارقام را در مناطقی که زمستان سردتر و طولانی‌تر از مناطق چندرکاری معمول دارد، تحت شرایط گزینش شدید قرار داد. این گزینش می‌تواند در نواحی شمالی تر از نظر عرض جغرافیائی یا مناطقی که ارتفاع بیشتری دارند انجام گیرد. چون گیاهان در اواخر دوره رشد فیزیولوژیک (گیاهان بالغ) بهتر از گیاهان جوان (در مرحله اوائل رشد) به القاء سرما عکس العمل نشان می‌دهند، این گزینش‌ها ممکن است برای چندرهایی که زودتر از زمان معمولی چندرقند پاییزه کشت شده‌اند، اعمال شود (Cooke and Scott 1993).

تعداد زیادی ژن، تمايل به بولتینگ را در چندرقند کنترل می‌کند هم ژن‌های اصلی و هم ژن‌های فرعی در تنظیم اثر دمای پایین و دوره نور دخالت دارند. پس از چند نسل انتخاب، می‌توان فراوانی ژن‌های اصلی کنترل کننده صفت

ريشه‌هایی که به بولت نرفتند به کرج منتقل و پس از زمستان گذرانی از آن‌ها بذرگیری به عمل آمد. یکی از این سینگل کراس‌ها والد مادری هیبرید موردنظر، ۴۱۹×۴۷۴ بود.

تهیه گردهافشان تترالپوئید مقام به بولتینگ

تهیه گردهافشان‌های تترالپوئید مطلوب برای تهیه ارقام هیبرید تریپلولوئید چندرقند از سال ۱۳۷۴ شروع شد. بدین منظور در مرحله اول، توده‌های گرده افشنان تترالپوئید Jot18 و HM5513، Jit13، ET5، 19669 از طریق تهیه کلون تکثیر شدند. بدین صورت که ابتدا از توده‌های مذکور سلکسیون بر اساس انتخاب فردی و گزینش ۲۰ درصد از بوته‌هایی که عیارقند بالایی داشتند، شروع شد. بوته‌های انتخابی از هریک از توده‌ها سیلو شدند و پس از اینکه در زمستان ۱۳۷۴ ورنالیزه شدند برای کلون‌گیری در سال ۱۳۷۵ در مزرعه کاشته شدند و در زمان گل‌دهی از نمونه‌ها کلون‌گیری شد. اگرچه تهیه و تکثیر کلون‌های تترالپوئید خالص، خالی از اشکال نبود ولی تعداد زیادی کلون و والدین اولیه تترالپوئیدها گزینش و ضمن تهیه بذر بالک از این تترالپوئیدها، S1 و S2 های نیمه‌فamil يا تمام فamil نیز از این تترالپوئیدها بدست آمد. بذر تکثیری از سه توده گردهافشان JOT 18 و HM5514 و 5513 در شرایط مصنوعی (سردخانه و گلخانه) در کرج و در شرایط طبیعی (مزرعه) در مراکز تحقیقات کشاورزی صفت آباد دزفول و مغان به منظور مقاومت به بولتینگ کشت شدند. نتایج حاصل در هر دو شرایط نشان داد که توده HM5514 مقاومت خوبی نسبت به بولتینگ دارد و به عنوان گردهافشان (والد پدری) هیبرید شريف از آن استفاده شد.

بوته‌هایی که خاصیت اتابیپی داشتند حفظ و بقیه حذف شدند. گیاهان نسل F2 حاصل به صورت مولتی‌ژرم و منوژرم بودند، بوته‌های منوژرم برای تهیه لاین‌های منوژرم CMS و بوته‌های مولتی‌ژرم برای تهیه مولتی‌ژرم CMS در برنامه کار اصلاحی قرار گرفت. در سال ۱۳۷۴، لاین‌های S1 و هیبریدهای CMS به دست آمدند. تهیه نسل‌های BC1 الى BC4 این رگه‌ها تا پایان سال ۱۳۷۷ ادامه داشت و در این نسل رگه‌های نر عقیم خالص به دست آمد. ارزیابی S1 (اتابیپ) برای مقاومت به ساقه‌روی در گلخانه و مزرعه (دزفول) انجام شد. لاین‌هایی که در اولین مرحله گزینش دوره‌ای برای مقاومت به ساقه‌روی توسعه یافتند، شامل: ۲۳۱، ۲۶۱، ۴۳۶، ۴۱۹، ۲۳۶، ۴۷۴، ۴۲۸، ۷۱۱۲، ۴۲۸، ۷۱۷۳ و ۷۶۱۷ بودند. لاین‌های ۴۱۹، ۴۵۲، ۷۱۱۲ و ۴۳۶ با ساختار ژنتیکی وسیع تر برای گزینش در داخل اتابیپ و تهیه لاین‌های S1 در آن‌ها مورد استفاده قرار گرفت.

اصلاح و تهیه سینگل کراس مقاوم به بولتینگ

از سال ۱۳۷۶ اصلاح و تهیه سینگل کراس (پایه مادری) با استفاده از تلاقی دی‌آل ناقص، از بهترین لاین‌های منوژرمی که وضعیت مطلوبی از نظر صفات بذر و مقاومت به بولتینگ داشتند، آغاز شد. سینگل کراس‌های به دست آمده در هر سال همراه با ارقام شاهد در دزفول ارزیابی و صفات زراعی، مقاومت به بولتینگ در این سینگل کراس‌ها و ارقام شاهد مقایسه شدند. سینگل کراس‌های ۲۳۱×۲۳۱، ۴۳۶×۴۳۶، ۴۱۹×۴۳۶ در ارزیابی‌های به عمل آمده علاوه‌بر ترکیب پذیری بالا، مقاومت خوبی نسبت به بولتینگ داشتند. لاین‌های این سینگل کراس‌ها در شرایط طبیعی در منطقه مغان در اول آبان ماه کاشته شدند و

تجزیه واریانس مرکب داده‌ها در دو سال اجرای آزمایش در منطقه دزفول در جدول ۱ و میانگین صفات مهم محصولی در جداول ۲، ۳ و ۴ نشان داده شده است. البته از آزمون بارتلت به منظور یکنواختی واریانس خطای آزمایش‌ها انجام شد، لذا تجزیه واریانس مرکب، منطقی و مطمئن بود. در جدول ابتدا نتایج تجزیه واریانس و در ادامه مقایسه میانگین‌های صفات مهم محصولی ارائه شده و مورد بحث قرار گرفته است.

باتوجه به نتایج آزمایش‌های مقایسه ارقام، هیبرید جدید به کمیته معرفی رقم ارائه گردید. کمیته مذکور پس از بررسی‌های مختلف و مقایسه نتایج آن با ارقام موجود به عنوان رقم جدید پذیرفته شده و به نام «شریف» نام‌گذاری گردید که در ادامه مقاله به نام شریف نامیده می‌شود.

تهیه هیبریدهای تریپلوبیوئید و دیپلوبیوئید

برای تهیه هیبرید دیپلوبیوئید و تریپلوبیوئید، از توده‌های گردهافشان مختلف قندی، محصولی و نرمال استفاده شد و با ارزیابی آنها برای صفات مختلف زراعی، مقاومت به بولتینگ طی سال‌های ۱۳۷۳-۱۳۸۵ منتج به شناسائی تعداد زیادی والد گردهافشان مقاوم به بولتینگ شد. این گردهافشان‌ها با بهترین سینگل کراس‌ها تلاقی داده شدند و هیبریدهای دیپلوبیوئید و تریپلوبیوئید حاصل از نظر عملکرد محصول و مقاومت به بولتینگ در دزفول و سایر مناطق چندرخیز کشور از جمله مشهد، شیراز، میاندوآب و معان ارزیابی شدند. از جمله گردهافشان‌های مورد استفاده HM5514 بود که در سال ۱۳۸۵ به دست آمد. این توده با سینگل کراس‌های مختلف از جمله ۴۱۹×۴۷۴ تلاقی داده شد و هیبریدهای تریپلوبیوئید متعددی به دست آمد.

عملکردنیشه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر ساده سال بر عملکردنیشه اختلاف معنی‌داری نداشت (جدول ۱). ولی بین ارقام مورد بررسی اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد وجود داشت (جدول ۱). بیشترین عملکردنیشه به مقدار ۹۷/۷۱ تن در هکتار به رقم خارجی Lucata اختصاص یافت و رقم شاهد حساس ۹۵۹۷ با عملکردنیشه شریف، رقم شاهد کمترین بود (جدول ۳). میانگین عملکردنیشه شریف، رقم شاهد خارجی موناتوننا و رقم شاهد داخلی رسول به ترتیب برابر با ۷۰/۷۸ و ۷۰/۶۳، ۷۴/۵۰ تن در هکتار بود و نشان داد که میانگین عملکرد شریف نسبت به این دو رقم شاهد برتری دارد و حاکی از مزیت هیبرید جدید نسبت به رقم رایج قبلی (رسول) برای کشت پاییزه می‌باشد (جدول ۳). اثر متقابل سال در رقم از نظر عملکردنیشه در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد و نشان می‌دهد که ژنتیک‌ها در سال‌های مختلف واکنش

ارزیابی و مقایسه محصولی هیبرید جدید در مزرعه هیبرید جدید مقاوم به بولتینگ با ترکیب ۱۲ HM 5514*(419*474) در سال ۱۳۸۶ در یک آزمایش ۲۰ رقمی در منطقه دزفول به همراه ارقام خارجی، ارقام شاهد مقاوم خارجی و داخلی و رقم شاهد حساس به ساقه‌روی مورد ارزیابی قرار گرفت. در این دو آزمایش تعداد ۱۰ رقم مشترک شامل شش رقم خارجی، هیبرید جدید، رقم شاهد خارجی مقاوم (monatunna)، رقم شاهد داخلی مقاوم (رسول) و رقم شاهد حساس ۹۵۹۷ در دو سال ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج و بحث

اثر سال بر عملکرد شکرسفید معنی‌دار نشد (جدول ۱). اثر رقم بر عملکرد شکرسفید در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). بیشترین عملکرد شکر تولیدی به میزان ۰/۹۱۵ تن در هکتار به رقم Lucata اختصاص یافت که با رقم Rasta بدون اختلاف معنی‌دار در گروه برتر قرار گرفتند (جدول ۳). کمترین عملکرد شکرسفید به میزان ۸/۱۹۰ تن در هکتار به رقم شاهد حساس ۹۵۹۷ تعلق داشت که به تنهاًی در آخرين گروه آماري قرار گرفت، شريف ۱۱/۵۵۵ تن شکر در هکتار تولید نمود که نسبت به رقم شاهد خارجي موناتونا ۱۰/۶۱۰ تن در هکتار) و رقم شاهد داخلی رسول (۱۰/۵۷۰ تن در هکتار) با افزایش تولید یک تن شکر در هکتار برتری قابل ملاحظه‌اي را نشان داد (جدول ۳). از آنجايي که عملکردها حاصلضرب درصد قند در عملکرديشه است بنابراين با توجه به عدم معنی‌دار بودن درصد قند در اين ارقام، عملکرديشه ارقام به عنوان پaramتر اصلی در توليد شکر تاثيرگذار بوده و تفاوت معنی‌دار بين ارقام را سبب شده است. اثر متقابل سال در رقم بر عملکرد شکرسفید معنی‌دار شد (جدول ۱). بیشترین عملکرد شکرسفید در سال ۱۳۸۶ به میزان ۱۴/۰۸۰ تن در هکتار متعلق به رقم خارجي Lucata بود و با رقم شريف با توليد ۱۲/۷۵۰ تن شکر در هکتار بدون اختلاف آماري در گروه برتر قرار گرفتند، رقم شريف در مقایسه با رقم شاهد رسول (۱۰/۷۳۰) تن شکر در هکتار اختلاف معنی‌دار داشت ولی با رقم شاهد موناتونا (۱۱/۰۴۰) تن شکر در هکتار) تفاوت معنی‌دار آماري نشان نداد، رقم شاهد حساس با ۸/۳۱۰ تن عملکرد شکر کمترین مقدار را به خود اختصاص داد (جدول ۴). ميانگين عملکرد شکرسفید ارقام مورد بررسی در سال دوم (۱۳۸۷) نيز نشان داد که رقم ۱۶/۰۹۰ (Lucata) بیشترین عملکردها را داشته و با رقم

يكسانی نداشتند (جدول ۱). به طوری که بيشترین عملکرديشه به مقدار ۹۴/۷۷۰ تن در هکتار در سال اول متعلق به رقم Lucata بود که با رقم شريف با عملکرديشه ۸۲/۱۸۰ تن در هکتار بدون اختلاف معنی‌دار در گروه اول قرار گرفتند، رقم شاهد حساس ۹۵۹۷ کمترین عملکرديشه به میزان ۵۸/۵۹۰ تن در هکتار را به خود اختصاص داد (جدول ۴). عملکرديشه جديده شريف در سال دوم برابر با ۶۶/۸۲۰ تن در هکتار بود که با ارقام رسول و موناتونا به ترتيب با عملکرديشه ۶۷/۹۹۰ و ۶۶/۱۴۰ تن در هکتار بدون اختلاف معنی‌دار در يك گروه آماري قرار گرفتند ولی هر سه رقم با شاهد حساس ۹۵۹۷ با کمترین عملکرديشه به مقدار ۵۶/۹۷۰ تن در هکتار اختلاف معنی‌دار داشتند (جدول ۴).

درصد قندناخالص

اثر سال بر درصد قندناخالص معنی‌داری نبود (جدول ۱). اثر ساده رقم نيز روی درصد قندناخالص معنی‌دار نشد و ارقام مورد بررسی از اين نظر در يك گروه آماري قرار گرفتند (جدول ۲). ميانگين عيار قند كل ارقام در دوسال برابر با ۱۶/۹۰۰ درصد بود، دامنه تغييرات عيار قند از ۱۶/۲۶۰ تا ۱۷/۲۹۰ درصد در نوسان بود (جدول ۳). درصد قند رقم شريف ۱۷/۲۳۰ درصد بود. که با ارقام شاهد اختلاف معنی‌داری نداشت به میزان ۵/۰ درصد نسبت به ارقام شاهد مقاوم افزایش نشان داد (جدول ۳). اثر متقابل سال در رقم برای صفت درصد قند معنی‌دار نشد به عبارت ديگر واکنش ارقام در سال‌هاي مختلف از نظر درصد قند يكسان بود (جدول ۱).

عملکرد شکر سفید

است. میانگین ساقه‌روی معادل $۱۰/۸۶$ و $۱۲/۶$ درصد به ترتیب در سال ۸۷ و ۸۶ بود به عبارت دیگر این نتایج نشان می‌دهد که در سال دوم اجرای آزمایش درصد ساقه‌روی افزایش یافته است، و معیار دیگری که این موضوع را به اثبات می‌رساند درصد بولتینگ در شاهد حساس ۹۵۹۷ با مقادیر $۷۵/۴۰$ و $۷۱/۶۳$ درصد به ترتیب در سال اول و دوم بوده است (جدول ۴). اثر متقابل سال در رقم نیز بر درصد بوته‌های به ساقه رفته در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). بیشترین درصد بوته‌های به ساقه رفته در سال اول (۱۳۸۶) در رقم شاهد حساس ($۷۵/۴۰$ درصد) مشاهده شد و بعد از آن رقم خارجی Lucata با $۲۵/۱۲$ درصد قرار گرفت. رقم شریف در این سال با درصد بوته‌های به ساقه رفته نسبت به رقم شاهد رسول ($۷۵/۶$ درصد) اختلاف معنی‌دار داشت ولی با رقم شاهد خارجی موناتونا با صفر درصد بوته‌های به ساقه رفته اختلاف معنی‌داری نشان نداد (جدول ۴). در سال دوم (۱۳۸۷) نیز رقم Lucata با $۲۷/۲۴$ درصد بولتینگ بعد از رقم شاهد حساس ($۷۱/۶۳$ درصد) قرار گرفت. رقم شریف در این سال با $۹۳/۵$ درصد بوته‌های به ساقه رفته نسبت به رقم شاهد رسول ($۹۵/۱۰$ درصد) اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد داشت ولی با رقم شاهد موناتونا (صفر درصد) اختلاف آماری نشان نداد (جدول ۴). بنابراین رقم شریف از نظر درصد بوته به ساقه رفته نسبت به رقم شاهد قبلی منطقه (رسول) برتری قابل ملاحظه‌ای دارد و می‌تواند جایگزین رقم رسول برای کشت پاییزه چندرقند در منطقه خوزستان شود.

شریف ($۱۰/۳۵$ تن) اختلاف معنی‌دار داشت (جدول ۴). رقم شریف در مقایسه با ارقام شاهد رسول و موناتونا به ترتیب با عملکرد شکرسفید $۴۲/۱۰$ و $۱۹/۱۰$ تن در هکتار تفاوت آماری نداشت و در یک گروه قرار گرفتند (جدول ۴).

درصد ضربی استحصال شکر

بر اساس نتایج تجزیه واریانس، اثر سال بر ضربی استحصال شکر معنی‌دار نبود (جدول ۱). بین ارقام مورد بررسی از نظر این صفت اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد مشاهده شد (جدول ۱). اثر متقابل سال در رقم نیز بر ضربی استحصال شکر معنی‌دار نشد (جدول ۱). به عبارت دیگر شرایط اقلیم سال‌های اجرا تأثیری در تغییرات این صفت نداشته است. براساس جدول مقایسه میانگین‌ها، بیشترین ضربی استحصال شکر به مقدار $۹۹/۹۱$ درصد به رقم خارجی HI 0662 تعلق داشت که با رقم شریف با ضربی استحصال $۲۹/۰۶$ درصد در یک گروه قرار گرفتند (جدول ۳). از نظر این صفت بین رقم شریف با ارقام شاهد رسول ($۸۲/۸۷$ درصد) و موناتونا ($۶۲/۸۸$ درصد) تفاوت آماری مشاهده نشد ولی با رقم شاهد حساس ۹۵۹۷ ($۹۱/۸۶$ درصد) در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی‌داری نشان داد (جدول ۳).

درصد ساقه‌روی (بولتینگ)

اثر سال بر بروز پدیده بولتینگ در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). به عبارت دیگر شرایط اقلیمی در دو سال در بروز ساقه‌روی در ارقام مورد بررسی متفاوت بوده

جدول ۱ میانگین مربعات تجزیه واریانس مرکب برای برخی خصوصیات ارقام چندرقند در دو سال آزمایش ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد ریشه	درصد قند	عملکرد شکر سفید	درجه خلوص	ساقه روی
سال (Y)	۱	۲/۲۶ ns	۰/۰۱۳ ns	۱/۴۲ ns	۷۱/۴۶ ns	۴۶۷/۲**
خطا (E)	۶	۱۴۳/۶۷	۲/۵۹	۲/۷۴	۱۶/۸۳	۲۲/۸۵
رقم (V)	۹	۱۰۴۸/۵**	۰/۰۹۶ ns	۳۳/۱**	۲۲/۹۶*	۲۱۶۷/۹**
سال * رقم (Y*V)	۹	۱۳/۴*	۰/۰۷۳ ns	۳/۸۶*	۴/۷۴ ns	۱۱۰/۱۵**
خطا (E)	۵۴	۵۱/۲۶	۱/۲۸	۱/۶۵	۹/۲۷	۲۰/۲۵

ns و ** به ترتیب معنی دار در سطح پنج و یک درصد و غیرمعنی دار

جدول ۲ گروه بندی صفات مهم محصولی چندرقند و بوته های به ساقه رفته (بولتینگ) در دو سال آزمایش ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷

صفات مورданدازه گیری ^(۱)						سال
ساقه روی (درصد)	درجه خلوص (درصد)	درصد قند	عملکرد شکر سفید (درصد)	عملکرد ریشه (تن در هکتار)		میانگین
۶/۱۲ ^b	۸۸/۹۶ ^a	۱۶/۹۰ ^a	۱۱/۷۳ ^a	۷۸/۰۸ ^a		۱۳۸۶
۱۰/۸۶ ^a	۹۰/۸۵ ^a	۱۶/۹۰ ^a	۱۲ ^a	۷۷/۷۴ ^a		۱۳۸۷
۸/۴۹	۸۹/۹۰	۱۶/۹۰	۱۱/۸۶	۷۷/۹۱		

در هر ستون اعدادی که دارای حرف مشترک هستند در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی دارند.

جدول ۳ مقایسه میانگین رقم شریف و سایر ارقام تجاری داخلی و خارجی نسبت به ساقه روی و صفات مهم محصولی در دو سال ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ (دزفول)

صفات مورداندازه گیری ^(۱)						شماره
ردیف	عملکرد شکر سفید	عملکرد ریشه	درصد قند	درجه خلوص	ساقه روی	
۱	۸۰/۸۷	۱۲/۷۲	۱۷/۲۹	۹۰/۸۲	۰/۶۶	SILVETTA
۲	۹۷/۷۱	۱۵/۰۹	۱۷/۰۶	۹۰/۷۳	۱۸/۲۶	LUCATA
۳	۹۰/۷۸	۱۳/۹۱	۱۶/۹۱	۹۱/۰۷	۰/۰۰	RASTA
۴	۷۲/۱۸	۱۰/۳۲	۱۶/۲۶	۸۷/۹۲	۰/۰۰	GRAZALENA
۵	۸۵/۶۰	۱۳/۴۶	۱۷/۰۳	۹۱/۹۹	۱/۳۲	VELES
۶	۷۸/۳۰	۱۲/۲۴	۱۷/۰۳	۹۱/۸۶	۰/۰۰	ETNA
۷	۷۴/۵۰	۱۱/۵۵	۱۷/۲۳	۹۰/۲۹	۳/۱	(۴۱۹*۴۷۴)*HM 5514 (شریف)
۸	۷۰/۷۸	۱۰/۵۷	۱۶/۸۶	۸۷/۸۲	۸/۸۵	(شاهد مقاوم داخلی) Rasoul
۹	۷۰/۶۳	۱۰/۶۱	۱۶/۸۳	۸۷/۶۲	۰/۰۰	(شاهد مقاوم خارجی) Monatunna
۱۰	۵۷/۷۸	۸/۱۹	۱۶/۳۸	۸۶/۹۱	۵۲/۲۳	(شاهد حساس داخلی) 9597
	۷۷/۹۱	۱۱/۸۷	۱۶/۹۰	۸۹/۹۰	۸/۴۴	میانگین آزمایش
	۹/۱۹	۱۰/۸۱	۶/۷۱	۳/۳۹	۵۳/۳۱	ضریب تغییرات (درصد)
	۷/۱۸	۱/۱۴	۱/۲۹	۳/۰۵	۴/۵۱	حداقل اختلاف معنی دار (پنج درصد) ^(۱)

(۱) در صورتی که اختلاف بین میانگین اعداد هر ستون، بیش از LSD پنج درصد باشد، اختلاف در سطح پنج درصد معنی دار است.

جدول ۴ مقایسه اثر متقابل سال در رقم برای صفات عملکردیشه، عملکردشکر و درصد بوته‌های به ساقه رفته چندرقند
در دو سال ۱۳۸۶-۸۷ (دزفول)

صفات مورданدازه‌گیری ^(۱)							شماره
بوته‌های به ساقه رفته		عملکردشکر		عملکردیشه		ارقام	ردیف
سال دوم	سال اول	سال دوم	سال اول	سال دوم	سال اول		
۱/۰۷	۰/۲۵	۱۳/۶۹	۱۱/۷۴	۸۴/۹۳	۷۶/۸۲	HI 0563	۱
۲۴/۲۷	۱۲/۲۵	۱۶/۰۹	۱۴/۰۸	۱۰۰/۶۵	۹۴/۷۷	LUCATA	۲
۰/۰۰	۰/۰۰	۱۴/۵۳	۱۲/۲۸	۹۵/۶۳	۸۵/۹۳	RASTA	۳
۰/۰۰	۰/۰۰	۱۰/۱۴	۱۰/۵۰	۷۱/۵۲	۷۲/۸۳	GRAZALENA	۴
۲/۶۵	۰/۰۰	۱۳/۵۹	۱۲/۳۲	۸۵/۲۵	۸۵/۹۵	HI 0662	۵
۰/۰۰	۰/۰۰	۱۲/۹۰	۱۱/۵۷	۸۱/۵۰	۷۵/۱۰	ETNA	۶
۵/۹۳	۰/۲۵	۱۰/۳۵	۱۲/۷۵	۶۶/۸۲	۸۲/۱۸	(419*474)*HM 5514(شريف)	۷
۱۰/۹۵	۶/۷۵	۱۰/۴۲	۱۰/۷۳	۶۷/۹۹	۷۳/۵۶	(شاهد مقاوم داخلی) Rasoul	۸
۰/۰۰	۰/۰۰	۱۰/۱۹	۱۱/۰۴	۶۶/۱۴	۷۵/۱۱	Monatunna(شاهد مقاوم خارجي)	۹
۵۳/۷۱	۴۰/۷۵	۸/۰۸	۸/۳۱	۵۶/۹۷	۵۸/۵۹	(شاهد حساس داخلی) 9597	۱۰
۶۰/۶	۸۵/۸	۸/۰۱	۱۱/۴	۷/۲	۱۱/۳۰	ضریب تغییرات(درصد)	
۵/۲۴	۶/۸۲	۱/۴	۱/۹۲	۸/۱۴	۱۲/۶۹	حداقل اختلاف معنی‌دار(پنج درصد) ^(۱)	

(۱) در صورتی که اختلاف بین میانگین اعداد هر ستون، پیش از LSD پنج درصد باشد، اختلاف در سطح پنج درصد معنی‌دار است.

References:

منابع مورد استفاده:

- Basati J, Koolivand M, Nemati A and Zarei A. Evaluation of autumn –sown sugar beet production possiblitiy in Kermanshah warm regions. Journal of Sugar Beet, 2002. 18(2): 119-130. (In Persian, abstract in English)
- Cooke DA, Scott RK. Sugar beet crop: Science in to practice.1993. Chapman and Hall, London.
- Garry A, Smith. Sugar beet. In “R.A. Forsberg, A.R. Hallauer, and A.W. Hovin(eds)”. Hybridization of Crop Plants. 1980. Madison, Wisconsin, USA. P. 601-616.
- Javaheri MA. Determination of autumn– sown sugar beet sowing and harvesting date in Orzoeih plain Kerman.B.Sc. Thesis, Islamic Azad University of Jiroft 2002. (in Persian)
- Kashani A, Sedghi H, Kaveh F, Farazdaghi H. Suitable planting pattern for protein and sugar production in Khozestan. Ahwaz Chamran University.1996. (in Persian)
- Mohammadian R, Ahmadi M, Shahbazi H. Sugar beet autumn- sowing in Khorasan province. Khorasan Agricultural and Natural Resources Research Center. 2002. (in Persian)

Sadeghian SY. Advantages of winter beet as compared with summer beet. IIRB,Mediterranean Section Meeting, 24-26

Oct. 2002.

Sadghian SY, Sharifi H. Improvement of sugar beet for combined resistance to bolting and cercospora leaf spot,

Proceedings of the 62th IIRB congress, 7-11 June, 1999. Sevilla, Spain.

Sadeghian SY. The use of annual gene (B) for screening bolting resistant inbred lines in sugar beet. Sugar Beet
Scientific and Research Journal.1995. 10(1,2):1-7 (in Persian)

Sadeghian SY, Becker HC, Johansson E. Inheritance of bolting in three sugar beet crosses after different periods of
vernalization. Plant Breeding. 1993. 110: 328-333.

Sharifi H, Sadeghian SY, Hosseinpour M. Autumn –sown sugar beet production: present and future. Sugar Beet Seed
Institute. 2000. (in Persian)

Taleghani D, Sadeghzadeh S, Mesbah M. Strategic Framework for Sugar Beet Research. Sugar Beet Seed Institute
Karaj, Iran. 2011. (in Persian)

Taleghani D, Sheikhy AA, Hemayati SS, Sharifi H, Hosseinpour M, Moharammzadeh M, Javaheri A, Basati J, Ashraf-
Mansouri Gh, Ebrahimian H. Introduction of sugar beet autumn– sowing as sustainable production in warm and
semi-warm region cropping pattern. 2008. 1st National Cropping pattern Consulting Symposium, 23-24 Dec.
2008,Tehran, Iran.